

ΑΑ01

Σύνδεση διαταραχών της διάθεσης, φοβικών και αγχώδών διαταραχών στην εφηβεία με αϋπνία μη οργανικής αιτιολογίας

Χρήστος Τερνιώτης¹, Αλεξάνδρα Πανή²

¹Γ. Ν. Αιτωλοακαρνανίας - Ν. Μ. Αγρινίου - Παιδοψυχιατρικό Τμήμα, Αγρίνιο, ²Κέντρο Ειδικών Θεραπειών, Αγρίνιο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ/ΣΚΟΠΟΣ: Η παρούσα έρευνα έχει σκοπό να καταδείξει τη σύνδεση της αϋπνίας στην εφηβεία με διαταραχές του συναισθήματος, οι οποίες αναγνωρίστηκαν παράλληλα με τη συγκεκριμένη διάγνωση και εμφανίζονται σαν συννοσηρές ψυχιατρικές καταστάσεις.

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Το δείγμα αποτέλεσαν 28 έφηβοι ηλικίας από 13 έως 17 ετών, οι οποίοι προσήλθαν προς εξέταση, διάγνωση και παρακολούθηση. Στους 20 από αυτούς η αιτία προσέλευσης ήταν δυσκολίες στο συναίσθημα, φοβίες και στη διαχείριση του άγχους. Οι 8 πρόταξαν αρχικά την αϋπνία σαν κύριο αίσθημα δυσφορίας και προς επίλυση ζήτημα και στη συνέχεια είχαμε την επιπλέον σύνδεση με μία ψυχιατρική διαταραχή της διάθεσης, φοβίες και του άγχους. Η διάγνωση έγινε με κλινική εξέταση που περιλάμβανε ιστορικό, κλινική συνέντευξη με εξέταση ψυχικών λειτουργιών και ενίοτε χρήση σταθμισμένων ερωτηματολογίων κατά περίπτωση σε εύρος από μία έως τρεις διαγνωστικές συνεδρίες.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Στο σύνολο των 28 εφήβων, υπήρχε συννοσηρότητα διαταραχών με παρούσα σε όλες την αϋπνία σαν κοινό στοιχείο. Όταν η κύρια αιτία προσέλευσης ήταν η αϋπνία, από τους 8 εφήβους, οι 4 διαγνώστηκαν με καταθλιπτική διαταραχή, 3 με μέσης βαρύτητας επεισόδιο και ένας με ήπιο, 3 με διαταραχή γενικευμένου άγχους και 1 με μεικτή αγχώδη καταθλιπτική διαταραχή. Από το δείγμα το 20 εφήβων που προσήλθαν με αρχικό αίτημα που δεν πρόταξαν την αϋπνία σε πρώτη φάση αλλά διαγνώστηκε στην πορεία, οι 11 παρουσίαζαν καταθλιπτική διαταραχή, 9 με σοβαρής βαρύτητας επεισόδιο και 2 με μέσης βαρύτητας, 3 με διαταραχή πανικού, 2 με κοινωνικού τύπου φοβία, 2 με διαταραχή μετατραυματικού άγχους, 1 με ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή, και 1 με διπολική συναισθηματική διαταραχή τύπου II.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Παρατηρούμε ότι η αϋπνία προτάσσεται περισσότερο από τους εφήβους όταν συνυπάρχει με διάγνωση, η οποία δεν επηρεάζει σε μείζον βαθμό τη λειτουργικότητα του ατόμου. Οι διαγνώσεις που συνυπάρχουν σε αυτή την περίπτωση ήταν καταθλιπτικά επεισόδια μέσης και χαμηλής βαρύτητας, αγχώδεις εκδηλώσεις και μεικτού τύπου καταστάσεις άγχους και κατάθλιψης. Σε αυτές τις περιπτώσεις η υποκειμενική ενόχληση της αϋπνίας ήταν πιο έντονη και υπερκάλυπτε τη λοιπή συμπτωματολογία σαν πρώτη αναφορά. Αντιθέτως, σε συννοσηρές διαγνώσεις που εμφανίζουν πιο σοβαρές κλινικές εικόνες όπως σοβαρές καταθλίψεις, έντονες φοβίες και σοβαρές αγχώδεις καταστάσεις, η διαταραχή στον ύπνο διαγιγνώσκεται σε δεύτερο βαθμό καθώς τον ασθενή απασχολούν περισσότερο άλλα συμπτώματα που προεξάρχουν στις συγκεκριμένες καταστάσεις.

